

Nr 869

Av fröken **Stenberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 101, angående långtidsplan för det statliga utvecklingsbiståndet m. m.

(Lika lydande med motion nr 1122 i Andra kammaren)

Det är väsentligt att u-landsbiståndet kommer till en effektiv användning. Både omsorgen om u-landets utveckling och skattebetalarnas berättigade intressen talar härför. Varje tillfälle måste tagas i akt för att inskräpa kravet på en acceptabel effektivitet. Folkopinionen måste övertygas om det riktiga i både u-landsbiståndets syfte och i dess ändamålsenliga utformning.

Under Världsbankens ledning har bildats s. k. konsortier och konsultativa grupper. I dessa överlägger de biståndslämnande länderna sinsemellan och med mottagarlandet om de problem och möjligheter just det mottagarlandet står inför. Här sker ett värdefullt utbyte av information och en viktig samordning av den hjälp som lämnas. Speciellt för ett litet land som Sverige, som inte har resurser att i detalj följa alla u-länders ekonomi, är detta en värdefull form av samarbete.

Sverige är medlem av flera konsultativa grupper, men regeringen har hittills ställt sig kallsinnig till inträde i konsortierna för Indien och Pakistan.

Dessa länder är prioriterade i det statliga biståndet, varför ett svenskt deltagande är väl motiverat.

Med stöd av det ovan sagda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte uttala att Sverige bör representeras i Världsbankens konsortier för Indien och Pakistan.

Stockholm den 17 april 1968

Gunvor Stenberg (h)
